

ſin aldeles grundløſe og forunderlige Paastand, at Thinget ſkulde gjøre ſin Udtalelſe til en Rigsretsdom. Nei, hvis vi ville gjøre det til en Rigsretsdom, ſaa faſttatte vi tilſige Straff for det ſtete Grundlovsbrud, men det er der ikke Tale om. Det vilde være aldeles nødvendigt, at vi enten faſttatte en Straff eller en Friſkjendelſe, hvis vi vilde gjøre det til en Rigsretsdom. Det ærede Medlem kan lige ſaa godt ſige, at han gjør ſin Mening til en Rigsretsdom, thi han friſfinder. Søvrigt undrede den ſtore Ubibenhed, ſom det ærede Medlem viſte, mig meget; han havde jo Finanzminiſterens Svar i ſin Haand, og i dette Svar ſtaar, at det er en i Statsraadet tagen Reſolution, derpaa meddeles Reſolutionen uden kongelig Underſkrift og uden Kontraſignatur af nogen Miniſter.

Klein: Jeg maa ganſke ſlutte mig til, hvad der for et Dieblit ſiden blev udtalt af det ærede Medlem fra Helsingør (Thomſen) jeg er med ham enig i, at denne Sag ikke foreligger tilſtrækkelig opklaret for Folkethinget. Jeg har i min Haand Skrivelſen fra Conſeilspræſidenten til Folkethingets Finanzudvalg, i hvilken han beſvarer en Henvendelſe til ham om at ſige, hvorledes den ſaldne kongelige Reſolution lyder. Der indeholdes Intet deri om kongelig Underſkrift eller om miniſteriell Kontraſignatur. Jeg kan imidlertid ikke Andet end fremdeles være enig med det ærede Medlem for Helsingør dert, at det er lidet ſandſynligt, ja det forekommer mig at være utroligt, at der ikke ſkulde være til Stede, hvad der efter Grundloven udfordres for at give en kongelig Beſlutning konſtitutionel Gyldighed, nemlig en miniſteriell Medunderſkrift, en Miniſters Underſkrift, ſom dækker lige overfor det konſtitutionelle Anſvar. Jeg maa altsaa gaa ud fra, at en ſaadan Underſkrift og Medunderſkrift er til Stede, jeg maa forudsætte, at den kongelige Reſolution ikke er afgivet i Statsraadet undtagen i Henhold til en Indſtilling fra Miniſteriet, og at Reſolutionen ſelvfølgelig er bleven udfærdiget i ſkriftlig Form med hvad dertil hører nemlig den miniſterielle Medunderſkrift. Det gaar jeg ud fra ſom givet. Men naar der fra anden Side er optaſtet Tvivl om, hvorvidt det forholder ſig ſaaledes, en Tvivl, der er ſtøttet paa den Form, ſom Conſeilspræſidentens Meddelelſe til Finanzudvalget har ſaaet, ſaa er jeg enig med det ærede Medlem fra Helsingør (Thomſen), at i ſaa Fald trænger denne Sag i allerhøieſte Grad til en Underſøgelſe. Det forekommer mig, at det Rette, Folkethinget i dette Dieblit

wilbe have at gjøre, vilde være at henviſe denne Sag til nærmere Underſøgelſe i et Udvalg — ſeller paa hvilken anden Maade det ſynes — og overdrage dette Udvalg at forſtaffe tilſtrækkelig og fuldstændig Oplyſning til Stede om denne Sag og eventuelt overveie, hvad der videre maatte være at foretage i Sagen.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Holſtein): Jeg vil blot gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem, der ſidder foran mig (Thomſen), at han ſynes at være i fuldstændig Bilde med, hvad Rigsrettens Opgave er. Rigsrettens Opgave er at afgjøre hvorvidt Regjeringen har gjort ſig ſkyldig til Straff og Erſtattung, men den har ikke nogen Ret til authentiff at fortolke Lovene heller ikke Grundloven (Afbrudt af Thomſen). Det kan være, at den har det efter det ærede Medlems Ønſte, men ikke efter Grundloven. Den eneſte authentiffſte Lovfortolker, der er, det er den lovgivende Magt ſelv, og ſom Medfaktor i den lovgivende Magt ere vi berettigede og forpligtede til at have en beſtemt og klar Mening om Grundlovens Forſtaelſe, og derſom enten en Del af den lovgivende Magt eller en Faktor i et Thing eller i Rigsdagen er kommen ſaa vidt, at den erklærer, at den er ude af Stand til at have nogen Mening om Grundlovens Forſtaelſe, ſaa har den derigjennem abdiceret poliſtiſt, det kan ikke nytte, man beſtrider det. Naar det ærede Medlem paa ſit Partis Begne har afgivet en ſaadan Erklæring, har jeg Intet dertil at bemærke. — Hvad Spørgsmaalet ſom Sagens Oplyſning angaar, da er der nu fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein) hylret det Ønſte, at der maa blive krævet nye Oplyſninger med Henſyn til Spørgsmaalet om Kontraſignaturen. Jeg tror i ſaa Henſeende, at Thinget har gjort, hvad der var dets Pligt at gjøre. Man maa nemlig huſke, at Reſolutionen er offentliggjort baade i „Minifterialtidenden“ og „Berlingſke Tidende“ uden Kontraſignatur og uden Oplyſninger i ſaa Henſeende. For at ſaae dette oplyſt har Thinget henvendt ſig til Miniſteren og ſpurgt om Ordlyden af Reſolutionen, og denne Ordlyd er ſendt, og ſendt i en ſaadan Form, at det deraf fremgaar, at den næppe kan være underſkrevet af Kongen, og uden nogenſomhelſt Oplyſning der gaar ud paa, at der findes Kontraſignatur eller Underſkrift. Endelig er Miniſteren ikke mødt i Dag, han har fundet det ligeegyldigt at møde, ſkjøndt han maatte kunne ſige ſig ſelv, at der var et uoplyſt Punkt, der trængte til nærmere Oplyſning.